

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **J. O. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 19. decembra 2012 v Bratislave sťažnosť obvineného P. B. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 26. novembra 2012, sp. zn. Tp 38/2012, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného P. B. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 26. novembra 2012, sp. zn. Tp 38/2012, rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného P. B. o prepustenie z väzby na slobodu **zamietol.**

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený P. B. v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že prvostupňový súd sa nezaoberal niektorými relevantnými skutočnosťami (štádium väzby, postup súdov v konaní, nedostatočná individualizácia a nepostačujúce dôvody väzby, zjavné opakovanie odôvodnení rozhodnutí o väzbe, nepostačujúce vysporiadanie sa s charakterovými vlastnosťami obvineného). Ďalej uviedol, že posledné dôkazy skôr nasvedčujú, že výpovede svedkov sú skopírované. Spolupracujúci svedkovia vypovedajú za tzv. výhody. V posledných výpovediach svedkovia dokonca spochybňujú pravosť predchádzajúcich svedeckých výpovedí svedka F., ktorý je jediným priamym svedkom vo vzťahu k obvinenému. Má za to, že na základe výpovedí obvinených, či svedkov sa nedajú určiť žiadne relevantné skutočnosti, ani právne závery. Zdôraznil, že rozsiahlosť spisu nemôže byť pričítaná v jeho neprospech.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému obvinený podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obvineného P. B. nie je dôvodná.

Obvinený je v posudzovanej veci trestne stíhaný, pretože je dôvodne podozrivý zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a taktiež zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák.

Obvinený B. bol vzatý do väzby uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava zo 17. novembra 2011, sp. zn. Tp 88/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 6. decembra 2011, sp. zn. 3Tpo 70/2011, z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., pričom väzba u obvineného začala plynúť dňom 15. novembra 2011 a v súčasnosti ju vykonáva v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Naposledy bolo o väzbe obvineného rozhodnuté uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 27. novembra 2012, sp. zn. Tp 38/2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. decembra 2012, sp. zn. 1Tost 43/2012, pričom lehota trvania väzby obvineného B. bola predĺžená do 15. júna 2013.

Pri rozhodovaní o sťažnosti obvineného mal najvyšší súd na zreteli ustanovenie § 76 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom trvať len nevyhnutný čas, čo je podporené aj judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva. Vychádzal aj z ustanovenia § 79 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého policajt prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú aj naďalej, resp. či sa zmenili, pričom sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a tiež pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

V zmysle § 79 ods. 3 Tr. por. má obvinený právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Pri skúmaní jednej z materiálnych podmienok trvania väzby obvineného Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, rovnako ako súd prvého stupňa, že trestné stíhanie obvineného pre skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie sa vedie dôvodne, skutky boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov a existuje aj dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený aj spolu s ďalšími obvinenými osobami. Tieto skutočnosti vyplývajú z doteraz vo veci zabezpečených dôkazov.

Okrem podozrenia ako jednej z materiálnych podmienok väzby je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na uznesenie sudcu pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu z 26. novembra 2012, sp. zn. Tp 89/2011, kde tento v odôvodnení svojho rozhodnutia opätovne uviedol a zdôvodnil skutočnosti podporujúce trvanie väzobných dôvodov u obvineného B. aj v súčasnom štádiu trestného konania, pričom tieto skutočnosti sa od ostatného rozhodnutia o väzbe nezmenili. S týmito závermi sa najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

K námietkam obvineného B. je potrebné uviesť, že nedošlo k zmene dôkaznej situácie v súčasnom štádiu trestného konania, ktorá by podozrenie zo spáchania trestnej činnosti pre skutky, ktoré sú obvinenému kladené za vinu, rozptýlila. Treba tiež uviesť, že hodnotenie výpovedí svedkov nie je identické v prípravnom konaní s posudzovaním dokázania viny na hlavnom konaní.

Ani námietka obvineného o zjavnom opakovaní sa odôvodnení súdov o potrebe väzobného stíhania obvineného nie je dôvodná. Najvyšší súd konštatuje, že súdy majú

povinnosť v každom štádiu trestného konania skúmať dôvody ďalšieho trvania väzobného stíhania obvineného, pričom sú viazané nielen vnútroštátnym zákonom, ale aj medzinárodnými zmluvami. V zmysle Dohovoru, jeho článku 5 ods. 1 písm. c/ je potrebné, aby k počiatočnej podmienke obmedzenia osobnej slobody obvineného, ktorou je podozrenie zo spáchania trestného činu, pristúpili aj ďalšie iné skutočnosti odôvodňujúce potrebu väzobného stíhania a tieto majú byť vážne a dostatočne odôvodňujúce ďalšie trvanie väzby. V predmetnom prípade je táto podmienka splnená, čo v každom svojom rozhodnutí súdy rozhodujúce o ďalšom trvaní väzby obvineného v predmetnej trestnej veci aj uviedli a náležite zdôvodnili.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. decembra 2012

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová